

39^ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΙΑΤΡΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

161. Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΑΙΜΟΛΥΤΙΚΗΣ ΑΝΑΙΜΙΑΣ ΑΠΟ ΚΥΤΤΑΡΑ-ΣΠΙΡΟΥΝΙΑ ΣΧΕΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΠΤΩΧΗ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΣΕ ΚΙΡΡΩΤΙΚΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ

Λ. Βασίλιεβα, Θ. Κανελλοπούλου, Α. Αλεξοπούλου, Σ. Πουρίκη, Α. Σουλτάτη, Ν. Κίττου, Σ. Ντουράκης

Β΄ Πανεπιστημιακή Παθολογική Κλινική, «Ιπποκράτειο» ΠΓΝΑ, Αθήνα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Η αιμολυτική αναιμία από κύτταρα-σπιρούνια (ΑΑΚΣ) οφείλεται σε διαταραχές λιπιδίων της μεμβράνης των ερυθροκυττάρων και συναντάται σε προχωρημένη κίρρωση του ήπατος. Τα ΚΣ φέρουν προσεκβολές με αποτέλεσμα την παγίδευση και καταστροφή τους στο σπλήνα.

ΣΚΟΠΟΣ: Έλεγχος της συσχέτισης της ΑΑΚΣ με κλινικο-εργαστηριακές παραμέτρους και την επιβίωση.

ΜΕΘΟΔΟΙ: Πραγματοποιήθηκε προοπτική μελέτη, όπου εξετάσθηκε η σημασία κλινικο-εργαστηριακών παραμέτρων και κυρίως η παρουσία ΑΑΚΣ, σε ασθενείς που νοσηλεύτηκαν την περίοδο 2008-2011. Αποκλείσθηκαν ασθενείς που στην πρώτη εκτίμηση για ένταξη στη μελέτη είχαν ενεργό λοίμωξη, ηπατονεφρικό σύνδρομο, επεισόδιο κίρρωσης ή/και ηπατοκυτταρικό καρκίνο.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Συμπεριλήφθηκαν 116 ασθενείς (89 άνδρες), 36 με ΑΑΚΣ (ποσοστό ΚΣ >5%) και 80 χωρίς ΑΑΚΣ, ως ομάδα ελέγχου. Η διάμεση παρακολούθηση ήταν 2 (0,5-45) και 9 (0,5-47) μήνες, αντίστοιχα. Οι ασθενείς με ΑΑΚΣ είχαν βαρύτερη ηπατική νόσο σε σύγκριση με την ομάδα ελέγχου (MELD και MELD Na, P=0.001), χαμηλότερη αιμοσφαιρίνη (P=0.024), υψηλότερη ολική χολερυθρίνη (P<0.0001) και INR (P=0.004). Οι ασθενείς με παρουσία ΑΑΚΣ είχαν βραχύτερη επιβίωση (log rank P<0.0001). Ειδικότερα στο πρώτο, δεύτερο και τρίτο έτος παρακολούθησης, το ποσοστό επιβίωσης ήταν 23%, 23% και 19% και 52%, 42% και 41% για τους ασθενείς με και χωρίς ΑΑΚΣ, αντίστοιχα. Σημειωτέον, ότι η επιβίωση των ασθενών με ΑΑΚΣ στον πρώτο, δεύτερο και τρίτο μήνα ήταν 77%, 45% και 33%, αντίστοιχα. Στην πολυπαραγοντική ανάλυση επιβίωσης, ως ανεξάρτητοι παράγοντες επιβίωσης αναδείχθηκαν, η ηλικία (P= 0.001), το MELD-Na (P< 0.0001) και η παρουσία ΑΑΚΣ (P= 0.009).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Η παρουσία αναιμίας από κύτταρα-σπιρούνια σε κίρρωτικούς ασθενείς είναι δείκτης κακής πρόγνωσης και αποτελεί ισχυρό ανεξάρτητο παράγοντα κινδύνου για πτωχή επιβίωση.